

Адрес за кореспонденция:

Янко Янков

ж. к. “Дианабад”,
Блок 4, етаж 6, ап. 38,
(тел. **868-77-14**)

София – 1172

*****

08 декември 2005 г.

Кого защитава Западът – Човешките права или Червената мафия?

LPC-Embassy-001/ 29 септември 2005 г.

LPC-Embassy-002/ 30 септември 2005 г.

LPC-Embassy-003/ 10 октомври 2005 г.

LPC-Embassy-004/ 06 декември 2005 г.

LPC-Embassy-005/ 08 декември 2005 г.

**До техни Превъзходителства Посланиците,
акредитирани в България от държавите,
членове на Европейския съюз и САЩ**

Чрез Министъра на правосъдието **Георги Петканов**
до членовете на Висшия съдебен съвет
ул. “Съборна” № 9
София – 1000

Информационно копие:

До г-н **Георги Първанов**
Президент на България
бул. “Княз Дондуков” № 2
София – 1000

До г-н **Максим Минчев**,
Генерален директор
на **Българската телеграфна агенция (БТА)**
бул. “Цариградско шосе” № 49
София - 1124

До **Радио “Би Би Си”**,
Български отдел, Софийско кореспондентско бюро,
ул. “Княз Борис I” № 67
София – 1000

Ваши Превъзходителства,

Госпожи и господа членове на Висшия съдебен съвет,

Обръщам се към Вас с искането да направите всичко, което е необходимо и което е в пределите на Вашите дипломатически и законови правомощия, **да бъде**

образувано и ефективно да бъде завършено наказателно производство против сегашният Главен прокурор Никола Филчев.

1) Със същият се познаваме още като студенти тъй като не само бяхме в един учебен курс, но и бяхме в един общ приятелски кръг. Тогава именно с него се случи едно събитие, най-дълбоката същност на което ми стана ясна едва твърде много години по-късно – в продължение на почти една година той се намираше в изключително тежко психическо състояние, във връзка с което узнахме, че е имал някакви проблеми с властта, тъй като неговият брат бил избягал в чужбина и че във връзка с тези именно проблеми той е бил получавал кризи в психическото си здраве, във връзка с които няколко пъти и за продължително време е влизал в медицински заведения, за да бъде лекуван.

Изключително много години по-късно на мен ми стана ясно, че **както бягството на неговия брат в чужбина, така и пребиваването му в медицински заведения заради психическото му състояние са били използвани, за да бъде вербуван от Държавна сигурност**, което вербуване пък, от негова страна е било послужило като “гаранция за лоялност към властта”, която той е бил дал, за да не бъде изключен от Университета и за да му бъде позволено за продължи образованието си, както и да расте в йерархията на юридическата професия.

За съжаление, обаче, всичкото това лично на мен започна да ми става горе-долу ясно **едва през 1998 г.**, когато ми бе даден достъп до **една съвсем малка част** от свързаните с моето име архивни документи на Държавна сигурност. Тогава именно, проучвайки въпроса за агентурата, на която са били възлагани задачи, свързани с работата на Държавна сигурност по обезпечаването на моето вкарване в затвора, аз открих едно кратко донесение на един **агент, обозначен като Самоилов**, както и препратки към още няколко други агентурни и кадрови дела, във връзка с които абсолютно всичко, освен кодовото цифрово обозначение, беше скрито. Така ми стана ясно, че **голяма част от агентурата, работила за моето вкарване в затвора, дори и през 1998 г. е все още действаща агентура.**

Тъй като точно по същото време бях издал книгата си “**Увод в психологията на правото**” аз, с намерението да се срещна с него, за да му подаря екземпляр от книгата, се обадих по телефона в **Министерството на правосъдието**, където по онова време той беше **заместник-министър**. В отговор, още преди да съм му казал за какво му се обаждам, **Никола Филчев** ритуално ме попита как съм и какво правя, и след като аз почти по инерция му казах, че в момента проучвам архивите на Държавна сигурност, той съвсем спонтанно ми отвърна: “**Веднага разбрах, че ми се обаждаш, защото си открил и моето име сред агентите. Да, вярно е, че съм писал за теб, но тогава всички от Института за правни науки и от Юридическия факултет бяхме принудени за пишем против теб, защото иначе щяха да ни пратят заедно с теб в затвора! Все пак, обаче, надявам се, че ти е станало ясно, че онова, което специално аз съм писал за теб, е било негодно да послужи за осъждането ти! Поради това те моля да не го оповестяваш в медиите!**”

Разбира се, въобще не останах изненадан от неговото спонтанно самопризнание, тъй като много добре знаех, че това по принцип е така, и по-точно че наистина показанията на всички доносници са били напълно негодни да послужат за осъждането ми. Но аз знаех, че това е била така не защото агентите-доносници са били работили против господарите си от Държавна сигурност, а защото аз просто съм се отнасял достатъчно дистанционно с всички и на никого не съм давал каквато и да е възможност да разполага с каквито и да са реални факти против мен.

В случая, обаче, е много по-важно не кой какво точно е писал за мен, а самият факт че е писал, самият факт, че е бил агент-доносник и провокатор, който факт самият Никола Филчев, предполагайки, че аз вече разполагам с реални документи, ясно и недвусмислено бе потвърдил пред мен.

След тези негови думи единственото, което ме огорчи бе фактът, че само четири години преди това, през 1994 г., той ме бе помолил да бъда кум на сватбата му, както и мисълта, че най-вероятно това е било ход на господарите му, за да го внедрят много по-плътнo до мен, тъй като точно по онова време аз вече бях нещо като “видна политическа фигура”.

Все пак, така или иначе, обаче, ***аз просто не разполагах с абсолютно никакъв конкретен и достатъчно ясен документален материал за неговата агентурна дейност, тъй като, очевидно, неговите господари са се били погрижили да скрият всички следи за престъпната му дейност, за да могат да го използват както стратегически агент, но той просто не е знаел това и е предположил, че на мен са ми били дадени агентурните му материали, които е писал.***

Във връзка с това категорично настоявам да бъде извършена обстойна проверка на архивите на Държавна сигурност.

2) Настоявам да разпоредите да бъдат комплектувани всичките мои писмени изложения, депозиращи в официалната регистратура на Главния прокурор и адресирани лично до **Никола Филчев** през целият мандат на неговото изпълнение на тази длъжност.

Обръщам Вашето внимание върху факта, че текстовете на всичките тези материали са публикувани в **Том 4, Том 5 и Том 6** на моята документална книга “**Документ за самоличност**”, както и че това публикуване е било продиктувано от съображението да бъде дадена публичност на тези материали, тъй като иначе всичко, което попадне във властта на Прокуратурата, фактически попада в “Бермудския триъгълник” и оттам излиза само когато **трансформираната в Червена мафия бивша Червена армия от ченгета** разпорежи на своите агенти в прокуратурата да шантажират някого.

От тези мои материали е видно, че ***на всичките мои документирани и аргументирани искания за разследване на престъпниците от Държавна сигурност и от Червената мафия лично Главният прокурор Никола Филчев е отвърщал като е действувал като фактически съучастник и институционален укривател на престъпниците и е обезпечавал тяхната безотговорност и безнаказаност.***

3) Категорично настоявам да бъде разследвана и цялата останала престъпна дейност на **Никола Филчев**, както преди, така и след назначаването му за Главен прокурор.

Специално настоявам да бъде разследвана неговата роля в убийството и укриването на убийците на **военния прокурор Николай Колев**. Онова, на което наблягам в случая е, че според мен разпореждането за убийството е било дадено от **най-висшето ръководство на българския филиал на Руската Червена мафия**, които именно са и непосредствените господари на **Главният прокурор Никола Филчев**, и че точно те са разпоредили на своя безропотен слуга да поеме вината за издаването на разпореждането за убийството и за укриването на убийците, което **Никола Филчев** фактически е направил.

4) Категорично и специално настоявам да бъдат разследвани и всички прокурори от т. нар. **обкръжение на Никола Филчев**, престъпната дейност на които в полза на бившите ченгета и сегашната Червена мафия е очевидна не само на мен, не само на всички българи, но и на Европа и света.

5) Категорично и специално настоявам да бъдат разследвани и **всички финансови и имуществени придобивки на всички членове на роднинското и приятелското обкръжение на Никола Филчев**, внезапното забогатяване на които е не само повече от очевидно, но са и пределно ясни и механизмите на това забогатяване.

6) Категорично настоявам и за още нещо. Един висш магистрат, когото всичките Вие от Висшия съдебен съвет много добре познавате, писмено е декларирал, че след моите изявления по телевизия "СКАТ" преди два месеци, когато аз публично отхвърлих *моралната тежест на кумството си по отношение на Никола Филчев, същият е предприел организирането на редица мероприятия против мен и моите близки, включително и подготовката за убийство на мен или на близките ми, както и риска да бъде официално обвинен за извършването на всичкото това.*

С този магистрат имаме джентълменското споразумение неговата декларация да бъде публикувана едва след няколко години, в **Том 8** или **Том 9** на моята документална поредица, като сега той иска това не защото се страхува, а защото много добре знае, че неговото свидетелстване в това отношение с абсолютно нищо няма да помогне за реализирането на някаква съдебна истина, тъй като такава все още е невъзможна.

Във връзка с това, обаче, моето категорично мнение е, че **Никала Филчев** е просто един жалък страхливец, който въобще не е способен да вземе каквото и да е самостоятелно решение, и че *в случая всичкото това се извършва и ще се извършва от неговите господари от бившата Държавна сигурност и от сегашната Червена мафия*, както и че *той по тяхно нареждане наистина ще поеме отговорността за извършеното от тях.*

08 декември 2005 г.

Янко Н. Янков